

Під Новий рік

Микола Зеров

Ішов додому, цукор ніс пайковий
І думав про гіркий щоденний труд...
Разком огнів світився Голлівуд
У чарах новорічної обнови.

Скрізь шаруділо: радий і святковий,
Настрить незнаному збирався люд;
Мороз прибрав весь учорашній бруд,
Що серце тис і накладав окови.

Минала заздрість, гамувавсь шал.
Що ж! Хай вершиться бідний ритуал
Стрівання рядового пілігрима,

Хай рання юнь, надіями рясна,
Схиляється бездумними очима
Над склянкою рожевого вина.

1.01.1932